Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
Кафедра адміністративного права

Національне агентство України з питань державної служби

Національна академія правових наук України
Навчально-наукова лабораторія
дослідження проблем службового права

Запорізький національний університет
Юридичний факультет

Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Кафедра службового та медичного права
Навчально-наукового інституту права

ПУБЛІЧНА СЛУЖБА: ВЕКТОРИ РЕФОРМУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Збірник матеріалів
Всеукраїнської науково-практичної конференції
з нагоди Дня державної служби
19 червня 2025 р.

Електронне наукове видання

Харків – 2025

УДК [342.9:35.07]«364»
П88

Рекомендовано до поширення через мережу «Інтернет»
кафедрою адміністративного права
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
(протокол № 11 від 18.06.2025 р.)

Р е д а к ц і й н а к о л е г і я:
Д. В. Лученко (голова), С. А. Федчишин,
М. С. Ковтун, В. О. Спасенко

Публічна служба: вектори реформування в умовах воєнного стану : П88 зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. з нагоди Дня державної служби (м. Харків, 19 черв. 2025 р.). – Харків : Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2025. – 324 с. – Електронне наукове видання. – https://nauka.nlu.edu.ua/nauka/vnd/zbirnyky-naukovyh-konferenczij/.
ISBN 978-617-8198-16-9

У збірнику представлено наукові праці учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції «Публічна служба: вектори реформування в умовах воєнного стану», що відбулася у Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого 19 червня 2025 р.

До збірника увійшли тези доповідей і повідомлень учасників конференції, що відображають результати їх наукових досліджень проблем реформування публічної служби в умовах воєнного стану в Україні.

Збірник розраховано на науковців, викладачів, практичних працівників, студентів, а також широке коло читачів, які цікавляться проблематикою публічної служби.

Видається мовою оригіналу в авторській редакції.
Відповідальність за зміст наукової праці несе автор
та науковий керівник.

УДК [342.9:35.07]«364»
© Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого, 2025
ISBN 978-617-8198-16-9

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Лученко Д. В. *– доктор юридичних наук, професор, проректор з наукової роботи Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків);*

Алюшина Н. О. *– кандидатка психологічних наук, доцентка, Голова Національного агентства України з питань державної служби (м. Київ);*

Коломоєць Т. О. *– докторка юридичних наук, професорка, член-кореспондент Національної академії правових наук України, заслужений юрист України, деканка юридичного факультету Запорізького національного університету, завідувачка навчально-наукової лабораторії дослідження проблем службового права Національної академії правових наук України (м. Запоріжжя);*

Берлач А. І. *– доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, завідувач кафедри службового та медичного права Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка (м. Київ);*

Гаращук В. М. *– доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України, завідувач кафедри адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків);*

Федчишин С. А. *– доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків) – координатор конференції;*

Бойко І. В. *– кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків);*

Ковтун М. С. *– кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків) – відповідальна секретарка конференції;*

Спасенко В. О. *– кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків).*

ЗМІСТ

ВІД ОРГАНІЗАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ ……..… 11

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ТРИБУНА

АНІЩЕНКО Т. С.

Критичний погляд на імплементацію зарубіжного досвіду у сферу дисциплінарної відповідальності державних службовців: на прикладі законодавства України та Німеччини ……. 13

БЕРЛАЧ А. І.

Складність інституту юридичної відповідальності публічних службовців у службовому праві України …… 17

БЕРЧЕНКО Г. В.

Воєнний стан як правовий режим, в умовах якого заборонено вносити зміни до Конституції України …… 21

БЄЛІКОВА М. І.

Повноваження органів місцевого самоврядування в умовах воєнного стану …… 25

БОЙКО І. В.

До питання про оскарження рішень про накладення на державних службовців дисциплінарних стягнень ……..… 28

БРЯНКІН А. С., БРЯНКІН С. С.

Кадрова політика для забезпечення публічної служби в умовах постокупаційної реінтеграції …… 32

ВОВК С. О.

Гармонізація законодавства про службу в органах місцевого самоврядування з європейськими стандартами та вимогами євроінтеграції України …… 36

ГАРАЩУК В. М.

Дисциплінарна відповідальність за адміністративним законодавством та законодавством про працю: питання співвідношення та розмежування …… 39

ГОНЧАРЕНКО Г. А.

Інституційна стійкість публічної служби: між відновленням державності та викликами постконфліктного управління …… 42

ГОРЄЛОВА В. Ю.

Мораль як категоріальний імператив публічної служби в умовах воєнного стану: правозахисний і когнітивно-антропологічний вимір ….. 45

ГРИШИНА Н. В.

Особливості діяльності публічних службовців в умовах воєнного стану …….. 47

ДЕЙНЕКО Д. О.

Е-Консул: цифровізація консульських функцій органів дипломатичної служби …… 49

ДОБРЯНСЬКА Н. В.
Публічна служба як інституція: поняття та принципи діяльності …. 53
ЗАГУМЕННА Ю. О.
Формування правових і організаційних засад інституту військового омбудсмена в умовах воєнного стану …… 56
ЗАДИРАКА Н. Ю.
Законодавче закріплення принципу добросовісності діяльності державних службовців: прогалини та шляхи подолання ……..… 60
ЗЕЛІНСЬКА Я. С.
Щодо деяких видів зловживання процесуальними правами в адміністративних справах, пов'язаних із проходженням військової служби .. 62
ЗЕТКО Б. І.
Кодифікація законодавства з питань цифрової трансформації публічного адміністрування ……..… 65
ІГНАТЧЕНКО І. Г.
Державна служба у викликах війни: кадрова мобільність як інструмент адаптації до європейських стандартів і повоєнного відновлення …….. 68
ІЛЬНИЦЬКИЙ О. В.
Принцип пропорційності (домірності) у дисциплінарному провадженні стосовно суддів …… 72
КАЛАШЛІНСЬКА М. В.
Поведінкові аспекти публічної служби в умовах гібридної війни …. 78
КАЛМИКОВА Ю. О.
Організація оплати праці в органах місцевого самоврядування: новели законодавства …… 80
КАРАСЮК М. В.
Щодо питання юридичної відповідальності за порушення порядку електронного декларування ……..… 83
КІБЛИК Д. В.
Взаємозв'язок між лідерством та ефективністю антикорупційних заходів в органах публічної служби, в тому числі в умовах воєнного стану …….. 86
КОВБАС І. В.
Особливості оплати праці державних службовців: організаційно-правовий аспект…… 90
КОВТУН М. С.
Служба в органах місцевого самоврядування в Україні: реформи на шляху до Європейського Союзу…… 94
КОЛОМОЄЦЬ Т. О.
Оплата праці державних службовців – інструмент їх мотивації чи залученості (у пошуках нової нормативної моделі) …… 98
КОЛПАКОВ В. К.
Принципи організації юридичних служб у публічному секторі: порівняльно-правовий контекст ……..… 103

КОРНУТА Л. М.
Професійний розвиток державних службовців у сучасних умовах: нормативно-правовий контекст (на прикладі Одеської області) …… 107
КРАЙНІЙ П. І.
Управління персоналом як невід'ємний компонент публічної служби в Україні та Ізраїлі: порівняльно-правове дослідження …… 110
КУРИЛО В. О.
Особливості проходження публічної служби в системі правосуддя …… 114
КУЧЕРЯВИЙ В. М., МЕЛАНЧЕНКО С. О.
Особливості функціонування зовнішньої торгівлі в умовах воєнного стану ……..…….. 117
ЛИТВИН Н. А.
Реформування системи публічної служби охорони здоров'я для підвищення її стійкості в умовах воєнного стану ……... 120
МАРИЧ Н. І.
Право на заміну військової служби альтернативною службою: міжнародні та національні аспекти …… 123
МЕЛЬНИЧЕНКО В. С.
Публічна служба в умовах війни …… 127
МЕХ Ю. В., ЧЕРВЯКОВА О. Б.
Англомовна трансформація державної служби: питання набуття та реалізації її статусу ……..…….. 129
ОРЕЛ О. В., МІДІНА А. С.
Дієвість та особливості державного регулювання розвитком кадрового потенціалу Національної гвардії України …… 131
ПАРАНИЦЯ С. П.
Трансформація публічної служби в умовах воєнного стану: виклики, рішення, майбутнє ……..….. 134
ПЄТКОВ С. В.
Роль ТЦК в системі призову громадян на військову службу в умовах воєнного стану …… 137
ПЛОТНІКОВА К. О., ЗАКРИНИЦЬКА В. О.
Деякі аспекти адміністративної відповідальності за військові правопорушення …… 139
ПОНОМАРЕНКО В. В.
Публічна служба як основа збереження державної легітимності в умовах війни …… 142
ПРОНЕВИЧ О. С.
Інститут спеціалізованого уповноваженого в системі публічної служби …… 145
РАДИШЕВСЬКА О. Р.
Оплата праці державних службовців як вимога на шляху до набуття повноцінного членства України в ЄС …… 150

РЕДІНА П. В.
Деякі особливості проходження публічної служби в умовах воєнного стану в Україні …… 154
САХНО А. П.
Організація внутрішньовідомчої взаємодії органів (підрозділів) Національної поліції у сфері забезпечення освітньої безпеки …….. 157
СИНЯВСЬКА О. Ю.
Щодо законодавчого забезпечення державної антикорупційної політики …… 161
СОБАКАРЬ А. О.
Дисциплінарна відповідальність державних службовців у системі юридичної відповідальності …… 165
СОЛОВЙОВА О. М.
Проблемні питання оцінювання результатів службової діяльності державних службовців через призму судової практики …….. 169
СПАСЕНКО В. О.
Функції служби управління персоналом державного органу: окремі аспекти ……..…… 172
УМРИХІНА І. О.
Антикорупційна програма органів місцевого самоврядування як інструмент створення ефективної системи запобігання й протидії корупції …….. 175
ФЕДЧИШИН С. А.
Пріоритетне право ветеранів війни на призначення на посади державної служби: законодавчі ініціативи в Україні та зарубіжний досвід ……... 177
ФЕНИЧ Я. В.
Формування нової моделі публічної служби: виклики повоєнної модернізації …… 181
ХИЛЬКО Л. І., КРИВОНОС М. В.
Проблемні питання відновлення роботи судів на деокупованих територіях …… 185
ХОМИШИН І. Ю.
Мобінг на державній службі в період воєнного стану ……..… 190
ЧЕРКУНОВ О. В.
Права та обов’язки посадових осіб митних органів у контексті реформування публічної служби під час воєнного стану …… 194
ШИШКАРЬОВА О. Г.
Діджиталізація як концептуальна тенденція діяльності публічної служби 197
ЯНЮК Н. В.
Служба виборних посадових осіб органів місцевого самоврядування: плюси і мінуси нового законодавства ……..... 201

ЯРМОЛ Л. В.
Нормативне забезпечення свободи вираження поглядів в Україні: пропозиції щодо вдосконалення …… 204

ТРИБУНА МОЛОДОГО ВЧЕНОГО

АКОПОВА А. В.
До проблеми розбудови релігійно нейтральної державної служби в Україні …… 207
АФАНАСЕНКО М. М.
Європейські стандарти публічної служби та їх імплементація в адміністративно-правову систему України …… 211
БОРЧЕНКО Д. О.
Набрання законної сили обвинувальним вироком суду як підстава для звільнення з публічної служби …… 214
БУДНІК І. О.
Роль Національного агентства з питань запобігання корупції щодо врегулювання конфлікту інтересів …… 215
ВАЛІГУРСЬКИЙ Б. А.
Професіоналізм як принцип державної служби …… 218
ВІЗНІЧЕНКО С. Ю.
Вектор на майбутнє: цифровізація як інструмент ефективної публічної служби …… 221
ВОВЧЕНКО М. Д.
Конституційно-правові аспекти публічної служби у ФРН: досвід для України …… 224
ГАРАЩЕНКО А. Є.
Окремі питання антикорупційних обмежень, пов'язаних з проходженням публічної служби …… 226
ГІЛЕВИЧ О. В.
Цифровізація публічного адміністрування: значення для розвитку публічної служби …… 228
ГНАТЕНКО К. О.
Публічна служба в системі Національної поліції: адаптація до умов воєнного стану та перспективи реформування …… 230
ДЕРКАЧ І. Ю.
Про особливості вступу на публічну службу до Національного антикорупційного бюро України …… 233
ЄФРЕМОВА О. В.
Доброчесність як принцип проведення конкурсу на зайняття посад державної служби …… 236
ЗАГОРОДНЯ К. О.
Щодо аспекту цифровізації публічної служби в Україні …… 239

КАЗАК К. І.
Удосконалення механізмів публічного управління туристичною галуззю в умовах деокупації АР Крим ……..…… 243
КОВАЛЬ Х. М.
Особливості судової практики у справах про корупційні правопорушення серед держслужбовців ……..…… 247
КОНОПЛІНА Т. В.
Цифрова трансформація інституту звернень громадян в Україні: адміністративно-правові аспекти ……...… 250
КОПТЄВ Р. О.
Гендерний аспект у публічній службі …… 254
КОРНІЯШ А. Д.
До питання окремих напрямів реформування державної служби в Україні ……... 257
КОРОСТАШОВА В. А.
Деякі проблеми запровадження штучного інтелекту до публічної служби …….. 260
КОШЕЛЬ С. О.
Цифровізація як основа нової моделі публічної служби …….. 263
КРАМАРЕНКО І. В.
Адаптація публічної служби до умов воєнного стану: виклики та можливості ……... 266
МАКЕЄВ С. О.
До питання класифікації підстав для припинення державної служби в Україні ……... 269
МОСКУСЕНКО І. Є.
До питання гендерної рівності в системі державної служби …….. 273
ОСТАЩЕНКО А. С.
Суб'єкт владних повноважень як позивач в адміністративному судочинстві: обов'язок чи право ……..… 276
ПЕТРИЧЕНКО О. П.
Деякі особливості проходження публічної служби в Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг ……... 278
ПИЛИПЮК Д. А.
Відповідальність за корупційні правопорушення у сфері публічної служби: сучасний стан та перспективи …… 281
ПЛИСЮК Я. В.
Проблеми реалізації принципу політичної нейтральності в публічній службі ……... 284
ПРОДАНЮК Н. Б.
Правовий режим застосування мобільного застосунку «Дія» у діяльності публічних службовців …… 287

РІЖНІКОВА Н. З.
Антикорупційні заборони та обмеження у сфері державної прикордонної служби України …… 290
РЯБЧЕНКО Д. А.
Цифрова трансформація публічної служби в Україні: виклики, пріоритети, перспективи ……..… 293
САФОНОВ Д. В.
Цифрова трансформація державної служби в Україні: виклики та перспективи …… 295
СКАРГА П. Ю.
Правове регулювання альтернативної (невійськової) служби в Україні та Республіці Корея: порівняльний аналіз …… 298
СЛОБОДЕНЮК С. М.
Проблеми та перспективи правового регулювання професійної етики публічних службовців …… 301
СОЛАРЬОВА Д. В.
Військовий облік: поняття та класифікація …….. 304
СТРЕЛЬНИК В. В.
Щодо конфлікту інтересів у публічній службі …….. 308
ТКАЧ Ю. В.
До проблеми застосування поліграфу при вступі на державну службу ... 310
ТУРУТЯ З. О.
Судова практика щодо способів захисту порушеного права в адміністративному судочинстві …….. 313
ЧЕПУРНИЙ Є. М.
Особливості дисциплінарної відповідальності державних службовців .. 316
ЧУХІЛЬ О. Ю.
Впровадження європейських стандартів забезпечення етики та доброчесності в діяльності державних службовців в Україні …… 319
ЩЕРБА Ю. О.
Окремі питання публічної служби в умовах сучасних викликів ….. 321

3. Зільберт В.С. Медіація в контексті матеріальної відповідальності державних службовців: особливості навчання та застосування. *Наука у правничих школах України: виклики та пріоритети розвитку* : матеріали Круглого столу (6 травня 2025 р.). Львів – Торунь : Liha-Pres, 2025. С. 81–84.

4. Корнута Л.М. Національне агентство України з питань державної служби як суб'єкт забезпечення професійної компетентності публічних службовців. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 5. С. 670–673. URL: http://www.lsej.org.ua/5_2024/169.pdf.

5. Погребняк О.Г. Забезпечення прав працівників міграційних органів в період дії режиму воєнного стану. *Права людини та публічне врядування* : матер. VIII Міжнар. правничого форуму, м. Чернівці, 30 травня 2025 р. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2025. С. 95–97.

КРАЙНІЙ Павло Іванович,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри публічного права юридичного факультету
Чернівецького національного університету
імені Юрія Федьковича
(м. Чернівці, Україна)

УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ КОМПОНЕНТ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ ТА ІЗРАЇЛІ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

Динамічний розвиток публічної служби обумовлюється значною кількістю факторів. Забезпечення відповідних щаблів системи публічної влади кваліфікованими посадовими особами які виконують відповідний функціонал в межах своїх повноважень є справжнім викликом не лише для України, але й країн Європейського Союзу, країн загального права (наприклад, США, Велика Британія тощо). Зважаючи на серйозні виклики які набули виняткового значення для української держави в контексті російсько-української війни удосконалення адміністративно-правового регулювання законодавства про публічну службу, розроблення стратегічних планів та програм щодо забезпечення необхідною кількістю кадрів, популяризація публічної служби з-поміж випускників вітчизняних закладів освіти є неповним переліком викликів які необхідно подолати. Наше дослідження стосуватиметься одного із обов'язкових елементів публічної служби – управління персоналом.

Попри те що дана категорія є об'єктом досліджень не лише правничої науки, але й економіки, соціології, публічного управління дослідження правових основ його забезпечення, на нашу думку, є важливим з кількох причин. По-перше, інтенсифікація змін законодавства

про публічну службу в Україні відбувається під впливом європеїзації публічного та адміністративного права загалом так й службового права зокрема. По-друге, вдосконалення окремих аспектів публічної служби, державної служби в умовах війни спонукають до вироблення нових підходів до забезпечення високо вмотивованих, кваліфікованих та здатних до постійного навчання публічних службовців. По-третє, згідно з інформацією яку опублікувало Національне агентство України з питань державної служби (далі – НАДС) щодо кількісного складу державних службовців станом на кінець 2024 р. фактична кількість працюючих держслужбовців склала 156 276 осіб; кількість посад які були вакантними у цьому ж періоду становила 31167 [1].

Тобто, одним із найсерйозніших викликів на сьогодні є інтеграція нових підходів у здійсненні управління персоналом на державній службі. Водночас, Держава Ізраїль кілька років тому розпочала реформу сектору публічної служби у якому окрему увагу було зосереджено саме на вдосконаленні цієї системи із застосуванням новел які використані із досвіду який сформував приватний сектор. По-четверте, ведення воєнних дій із країнами-агресорами зумовлюють перегляд існуючих підходів щодо функціонування публічної служби в Україні та Ізраїлі.

Ці причини впливають на зміну правового регулювання управління персоналом в обидвох країнах. Управління персоналом забезпечується законодавством Ізраїлю на підставі Закону про державну службу (призначення) який прийнято Кнесетом у 1959 р.. У своєму дослідженні Н. Коен зазначає що незважаючи на розпочату у 1980-роках реформу державного управління яку проводили країни Заході та передбачала заміну централізованого (адміністративного) підходу на управлінський ізраїльська держава не запровадила подібних змін. Саме завдяки управлінському підходу державні службовці, керівники на відповідних рівнях державною служби є менеджерами які спрямовують діяльність на задоволення потреб громадян [2, с. 22].

Система публічної адміністрації розвивалась завдяки імпульсу що був наданий завдяки дії британського мандату у Палестині з 1917 по 1948 рр. Саме представники британської адміністрації надали євреям які мали свою громаду автономію для здійснення управління власними справами. Коли Ізраїль був заснований у 1948 р., організації єврейської громади разом із національною профспілкою Гістадрут (ізраїльська профспілка – авт.) стали ключовими суб’єктами які вплинули на формування власної системи публічного управління та публічної служби. Тривалий час Держава Ізраїль продовжував розвивати законодавство про публічну службу на основі постулатів які сформували батьки-засновники держави які ґрунтувалася на європейських уявленнях про суверенітет держави [3, с. 156-157]. В результаті державні інституції здійснювали централізований контроль над публічним управлінням, економічна система була дуже політизованою, а політичні партії

контролювали більшу частину розподілу ресурсів.

На початку 2010-х років розпочалась масштабна реформа державної служби: уряд Ізраїлю ухвалив рішення (Рішення 3756) про системні зміни для покращення планування та реалізації політики та підвищення гнучкості у діяльності публічної влади. Через кілька місяців уряд створив комітет на чолі з Уповноваженим з питань державної служби, до якого залучили представників Офісу Прем'єр-міністра, Генерального директора, Міністерства фінансів, Бюджетного директора, Керівника з питань заробітної плати та трудових угод, Генерального пр.рора та двох представників громадськості, для розробки детального плану реформування управління персоналом на державній службі.

Станом на кінець 2017 р. було впроваджено 15 основних елементів реформи, серед яких окремо виділили розробку, управління та оновлення багаторічної стратегії системи людського капіталу; формування та впровадження теорії людського капіталу, унікальної для органів публічної влади; вдосконалення публічного управління та розвитку керівного складу публічних службовців які працюють в уряді; створення та функціонування школи для вищого корпусу публічної служби, уряду та менеджменту; впровадження системи оцінювання службовців за диференціальною моделлю; підготовка системи управління людським капіталом; створення системи управління людським капіталом на основі технологій; розробка та впровадження етичного кодексу.

Тобто, незважаючи на постійні військові конфлікти які виникають між Ізраїлем та арабськими країнами вдосконалення правового регулювання управління персоналом, створення необхідних умов для професійного розвитку осіб які працюють у відповідній сфері здійснюється під впливом політичного вектору що його формує Уряд.

У цьому є суттєва розбіжність із українським кейсом де зміни у законодавстві про публічну службу розпочались після Революції Гідності та посилились під впливом російсько-української війни, виконання необхідних умов для вступу України до ЄС. Крім цього важливо подолати існуючий на сьогодні кадровий дефіцит на посадах державної служби. Оскільки НАДС є центральним органом у системі органів виконавчої влади що спрямовує свою діяльність на формування та реалізації політики держави у царині державної служби його діяльність в сучасних умовах є важливим фактором подолання кризової ситуації яка склалась у державній службі. Реалізація службою положень стратегічних документів є вкрай необхідним завданням що, крім іншого, посилює спроможність держави імплементувати кращі практики управління людськими ресурсами на рівні органів публічної влади.

Так, відповідно до Стратегії реформування державного управління України на 2022-2025 роки «передбачається продовжити впровадження інтегрованої інформаційної системи управління людськими ресурсами в

державних органах (HRMIS), яка дасть змогу проводити оперативний прозорий моніторинг чисельності працівників органів державної влади і фонду оплати праці та в подальшому замінити подібні інформаційні системи в таких органах» [4]. Іще одним важливим завданням яке реалізується НАДС є посилення професійної складової державної служби що полягає у залученні висококваліфікованих осіб на основі конкурсного відбору, забезпечення рівного доступу на посаду державної служби незалежно від статі, врахування значної кількості військовослужбовців які потребуватимуть додаткової підтримки у випадку якщо вони матимуть бажання реалізувати право на державну службу.

Останнє вкрай актуально зважаючи на те що новелою законодавства про державну службу яка набере чинності після скасування або зупинення дії правового режиму воєнного стану є проходження особою яка вперше реалізовуватиме таку право військової служби або ж базової військової підготовки [4]. Зважаючи на велику кількість військовослужбовців які захищають територіальну цілісність Україні, після завершення війни, повернуться до мирного життя де зможуть претендувати на посади державної служби. Крім цього, на сьогоднішній день гостро стоїть питання із формуванням кадрового резерву для заміщення посад державних службовців, просування їх по службі із забезпеченням рівних прав та можливостей для жінок і чоловіків. Також, підвищення професійної кваліфікації у час стрімкого розвитку цифрових технологій, збільшення кількості даних які необхідно опрацювати для прийняття відповідного рішення вимагає створення відповідних платформ для професійного навчання таких осіб.

Отже, управління персоналом є невід'ємною складовою забезпечення належного функціонування системи публічної служби в Україні та Ізраїлі. Незважаючи на перебування обидвох країн у війні із країнами-агресорами впровадження нових стратегій задля розвитку публічної служби відбувається як з врахуванням власного національного досвіду так й з врахуванням тенденцій із впровадження позитивного досвіду саме із приватного сектору.

Список використаних джерел

1. Державна служба втратила 2 % чоловіків і 4.5 тисячі посад. *Національне агентство України з питань державної служби*. URL: https://nads.gov.ua/news/dashbord-ksds-2024 (дата звернення: 03.06.2025).

2. Cohen N. Forgoing New Public Management and Adopting Post-New Public Management Principles: The On-Going Civil Service Reform in Israel. *Public Administration and Development*. 2016. 36 (1). p. 20-34.

3. Dan Horowitz and Moshe Lissak. Trouble in Utopia: The Overburdened Polity of Israel. SUNY Series in Israeli Studies. Albany: State

University of New York Press. 1989. P 366.

4. Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII : станом на 1 січ. 2025 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text (дата звернення: 03.06.2025).

КУРИЛО Володимир Олександрович,
кандидат юридичних наук, суддя,
Новобаварський районний суд міста Харкова
(м. Харків, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ПРОХОДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В СИСТЕМІ ПРАВОСУДДЯ

Законодавчо дефініція поняття «публічна служба» закріплена у пункті 17 частини першої статті 4 Кодексу адміністративного судочинства України. Водночас слід зазначити, що порядок проходження публічної служби в системі правосуддя має ряд своїх характерних особливостей, на які необхідно звернути увагу. Так, перелік посад суду визначається штатним розписом, до яких зокрема віднесено посади: голови суду, заступника голови суду, судді, керівника апарату суду, заступника керівника апарату суду, помічника судді, секретаря суду, секретаря судового засідання, судового розпорядника, консультанта суду, прес-секретаря та ін.

Правовий статус суддів визначається Конституцією України та Законом України «Про судоустрій і статус суддів», щодо суддів Конституційного Суду України – Законом України «Про Конституційний Суд України». Статтею 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» № 1402-VIII від 02.06.2016 р. стосовно суддів визначено ряд обов'язків та обмежень, зокрема: 1) справедливо, безсторонньо та своєчасно розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства; 2) не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом, у тому числі таємницю ухвалення судового рішення і закритого судового засідання; 3) звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального пр.рора упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про таке втручання; 4) виконувати вимоги та дотримуватися обмежень, установлених законодавством у сфері запобігання корупції; 5) подавати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; 6) подавати декларацію доброчесності судді та декларацію родинних зв'язків судді щорічно до 1 травня шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України за формою, що визначається